

ærede Medlem Hr. Schmidt. Jeg vil gerne her fremsætte den samme Mening, som jeg gjorde gældende i „Sønderjyllands Socialdemokrat“, da Staahejen stod paa dernede. Saa længe man fra dansk Side skal give særlig Begunstigelse for Fælles-Visum, fandt jeg det ganske naturligt, at det blev afslaaet for den Forening, her var Tale om. Det blev hævdet fra anden Side, at det ikke var en politisk Forening, men den har jo alligevel paa sit Program en Udtalelse, som er i allerstærkeste Modstrid med den danske Stats Interesser. Det hedder nemlig i denne Forenings Program: „Mit Kopf und Faust wollen wir Nordschleswig zurückholen“. Det betyder intet mindre end, at kan man ikke paa anden Maade faa Nordselsvig tilbage til Tyskland, saa maa det tages med Vold. Som jeg gjorde opmærksom paa, skulde de Folk hellere skamme sig og blive paa den anden Side af Grænsen i Stedet for at bede om Begunstigelse for at kunne komme herop og demonstrere den Slags Programmer indenfor den danske Stats Omraade. Nu er imidlertid Forholdet det, at de var kommet herop alle sammen. Jeg var nede at se paa denne Fest, og man er fra alle Sider dernede enig om, at der var saamænd ikke kommet flere alligevel. Man havde anstrengt sig ganske umaadeligt for at skaffe sig Visum, og det havde man faaet.

Jeg siger dette, fordi Arbejderne dernede paa begge Sider af Grænsen ønsker i allerhøjeste Grad, at dette Pasvisum skal falde bort. Alle Spektakelmagerne skal nok finde sammen dernede, naar der skal demonstreres for Chauvinisme, Nationalisme og alt, hvad der nu findes af Galskab i forskellige Kredse; men for alle os fra Arbejdernes Side, der vil en Forstaaelse mellem de to Folk, der ønsker at komme sammen for at pleje et venskabeligt Samvær, er dette Pasvisum en Hindring. Vore Folk kan ikke saadan løbe og skaffe dette Visum, og for dem betyder ogsaa det Gebyr, som er sat for dette Visum, en hel Del. Vi ønsker ogsaa at demonstrere, men paa en anden Maade, vi ønsker at demonstrere for Freden og Forstaaelsen mellem de to Nabofolk. Derfor henstiller jeg til den nuværende Regering, at den, naar der skal forhandles om dette Spørgsmaal, stiller sig paa det Standpunkt, som vi alle sammen ønsker dernede: at Pasvisum bortfalder, at det samme Forhold indtræder mellem Danmark og Tyskland, som hersker mellem de skandinaviske Lande: at man kun behøver et Politipas for at komme over Grænsen; saa skal vi nok hjælpe lidt paa de chauvinistiske Bevægelser dernede, det er baade

de danske og de tyske Arbejdere dernede enige om.

Jeg har ogsaa en Henstilling til den højtærede Justitsminister. Vore Landsfæller nede i Flensborg har flere Gange ansøgt om Tilladelse til at benytte Flensborg Stadttheater — det er Byens Teater — til Opførelse af danske Forestillinger. Man var naaet saa vidt ved vore Partifællers Hjælp — de Partifæller, der sidder i Flensborg Byraad — at faa gennemtrumfet, at et aarhusiansk Teaterselskab kunde spille dernede. Saa skete der det, at der var et tysk Selskab, som vilde give Koncert i Sønderborg, og den tyske Forening der ansøgte om Tilladelse til, at dette Selskab kunde give en Koncert, og Tilladelse til at tage Entré ved denne Koncert — det blev altsaa en offentlig Koncert, hvor denne Forening var rede til at betale de 40 pCt., som skal betales i Selskabsskat —, men det blev afslaaet af Politimesteren i Sønderborg. Jeg vil henstille til den højtærede Justitsminister at tage dette Spørgsmaal op. Vi vil være fri for denne Naalestikspolitik. Det er vel ud fra dette, som er det gængse for Chauvinismen: Slaar du mine Jøder, saa slaar jeg dine Jøder, og saa gaar Ballonen. Vi ønsker, at fredelige Forhold kan udvikle sig, og vi kan ikke se nogen som helst Grund til, at Politimesteren sidder dernede som en lille Næssekonge og bestemmer, om et tysk Musikselskab maa give Koncert i Sønderborg. Vi har jo her i Landet bestemte Regler for saadanne Tilfælde. Naar en sluttet Forening ønsker at afholde en saadan Koncert, betales der ikke Skat, og tages der Entré, skal der betales 40 pCt. Det gælder for alle andre Foreninger, og det maa ogsaa gælde for de lovligt bestaaende Foreninger nede i Sønderjylland, hvad enten de er tyske eller danske.

Til den højtærede Undervisningsminister henstiller jeg, at vi faar bevilget Tilskud til Bibliotekerne i Haderslev og Sønderborg. Man har indgivet Andragende dernede fra om at komme i Betragtning med Statstilskud i Henhold til Reglerne for Centralbiblioteker. De to Biblioteker, her er Tale om, opfylder Betingelserne som Centralbiblioteker. De er anbefalet til Tilskud af Bibliotekstilsynet, og det har — det er i hvert Fald sagt mig — altid været Praxis, at naar Betingelserne var opfyldt, og naar Bibliotekstilsynet havde givet sin Anbefaling, blev Tilskuddet bevilget. Men det er ikke Tilfældet her. Disse Tilskud er ikke kommet med paa Finanslovsforslaget. Vi lever jo i en Tid, hvor der spares, men alle Rigsdagens Medlemmer